

saaledes maatte være løste fra deres Forpligtelser i saa Henseende; men man vilde dog have fundet det rigtigere, om Krigsministeren paa officiel Maade havde tilkjendegivet bemeldte Byer det nævnte Resultat. Jeg skal dertil tillade mig at bemærke, at jeg ikke tror, at de nævnte Byer, efter hvad der påserede her ifjor, kunde være stillede saaledes, som det er forudsat i denne Betænkning. Jeg tror ikke, at den Bemærkning, Udvalget har gjort, er aldeles korrekt. Ganske vist er det saa, at Folkethinget ifjor negtede at medvirke til Gjenemførelsen af disse Kontrakter, og altsaa kan man ganske vist sige, at Folkethinget har negtet at medvirke, forsaavidt dets Medvirksomhed paa dette Punkt var fornøden; men jeg tror ikke, at dets Medvirksomhed paa alle Punkter er fornøden; thi hvorledes Forholdene ordnes med Hensyn til de Ting, hvor der er en lovbestemt Erstatning, i Indkvarteringsvæsenet o. desl., tror jeg ikke kan komme under Forhandling og Approbation her, og jeg tror derfor, at en saadan almindelig Bemærkning ikke er ganske korrekt. Jeg hæveder naturligvis navnlig for dette Punkts Vedkommende, at jeg ikke tror, at vedkommende Byer kunne være stillede saaledes, som Udvalget antager, selv om de havde en officiel Meddelelse om de Forhandlinger, her ere foregaaede. Det udtales i Betænkningen, at de ikke kunne være ubekjendte med dem, og jeg tror at kunne gaa videre og sige, at der er Tilfælde, hvor Krigsministeriet har haft Leilighed til at gjøre dem bekjendte med disse; men jeg tror ikke, at Følgen af Afstemningen ifjor kan være den, at disse Kontrakter maa betragtes som saaledes fratagne og negtede Approbation, at de vedkommende Byer kunne sige: „Dem ville vi ikke have mere med at gjøre.“ Paa den anden Side maa jeg erkjende, at der er en hel Del Tilfælde, hvor Udførelsen ikke har kunnet finde Sted, men har maattet udsættes, og hvor man kan sige, at Lovgivningsmagten har en Approbation i sin Magt, idet Kontrakterne ikke kunne fuldbyrdes, før der er givet de dertil sigtende Bevillinger af Lovgivningsmagten. Krigsministeriet kan ikke tænke paa at udføre dem for noget af disse Punkters Vedkommende, før der er givet en Bevilling dertil. Da nu en saadan Bevilling blev negtet ifjor, maatte som Følge deraf vedkommende Kontrakt betragtes som suspenderet, Udførelsen af den som udsat, indtil Bevilling blev givet. Det blev ogsaa forudsat af Udvalget ifjor, at der godt kunde være Tale om enkeltvis at bevillige Summer til saadanne Diemed, at altsaa det, hvormod der var Kontraheret, kunde enkeltvis komme til Udførelse. Jeg maa saaledes opfatte Sagen noget anderledes end Udvalget, idet man vel ganske vist kan sige, at Folkethinget ifjor har negtet at medvirke til noget Skridt, der kunde understøtte disse Kontrakter, men ikke, at der er negtet Approbation, eller at Kontrakterne ikke i det Hele skulde være fastholdte, om end Tidspunktet for deres Sværftættelse paa nogle

Punkter maa afficeres af den Beslutning, Folkethinget tager, og deraf, at det negter Bevillingerne. Jeg skal indskrænke mig til denne Udtalelse. Det har kun været mig om at gjøre at reservere de vedkommende Kommuner imod, at de skulde være stillede saaledes, at de paa Grund af en Afstemning i Folkethinget over et enkelt Punkt skulde have Bemyndigelse til at unblade til oplysde deres Forpligtelser; men jeg indrømmer selvfølgelig, at det afhænger meget og væsentligt af Bevillingsmagten, idetmindste paa mange Punkter, naar disse Kontrakter skulde bringes til Udførelse. Det kan idetmindste for Cyccer- og Huse og deslige, kun se, forsaavidt Lovgivningsmagten giver den dertil fornødne Bevilling.

Krigsministeren (Steinmann): Det er mig en Glæde at erkjende den Smødefommen, der i det Hele er vist fra Udvalgets Side med Hensyn til disse Bevillinger, og jeg skal kun med Hensyn til ganske enkelte Punkter tillade mig nogle faa Bemærkninger. Naar Udvalgets Flexital saaledes i Endringsforslaget under Nr. 90, som angaar Reserveintendanterne, har foreslaaet at nedsætte Summen med 2,160 Kr., er dette vel ikke noget stort Spørgsmaal; den foreslaaede Bevilling er, som de Herrer ville se af Anmærkningerne til Finantsloven, blandt andet fremkommet derved, at det er meget vanskeligt at skaffe de fornødne Reserveintendantter, navnlig, at faae dem til Tjeneste igjen, naar de først en Gang ere hjemfærdte, og da Loven om Forplejningsforplejet ligefrem giver Henvisning til at søge en Bevilling, naar Tjenesten ikke skulde kunne besvrides, har man ved at stille dette Forslag troet at kunne naae to Formaal, nemlig først at faae Tjenesten vedbørlig bestridt, hvilket er meget vanskeligt under mange Forhold saasom i Leirtiden og under Vakancer, og dernæst at benytte Leiligheden til at antage 1—2 indtil 3 Reserveintendantter mere, idet det vilde være en billig Maade saaledes tillige at skaffe sig en Reserve for forekommende Tilfælde. Det er, som sagt, ikke noget stort Spørgsmaal, men jeg vilde dog i Tjenestens Interesse sætte Pris paa, at Bevillingen blev givet. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 92, som angaar Slidsfaterne, hvilket blev berørt baade af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valokreds (Anshær), skal jeg udtale, at jeg ligesaa lidt som sidstnævnte ærede Medlem er sikker paa, at Beløbet vil flaa til, naar Udvalgets Forslag vedtages, men jeg skal dog gaa ind derpaa og se, hvad Resultat man derved maatte komme til. Det Uheldigste er, at Værdien af vore Beholdninger derved kunde gaa ned, hvilket jo ikke bør se, men jeg skal dog som sagt ikke modsætte mig Udvalgets Forslag, som jo kun angaar eet Aar, men forbeholder mig til 3die Behandling at stille et Forslag med Hensyn til Omordningen af Slidsfaterne i det Hele, da de ærede Medlemmer ville se, at man har gjort sig